

A Népszövetség nem szándékozik lépéseket tenni a szentgotthárdi incidens ügyében.

(Budapesti tudósítónk telefonjelenlése.) Genfből jelentik: Duca helyettes külügyminiszter a bukaresti minisztertanáson tett ki-
jelentése, hogy a Népszövetségnek az ő véleménye szerint joga van ahhoz, hogy saját kezdeményezéséből indítson vizsgálatot a szentgotthárdi incidens ügyé-

ben, genfi népszövetségi körökben arra a meg-
állapításra vezettek, hogy a Népszövetségnek egy-
előre nem áll szándékában semmilyen lépést tenni
a szentgotthárdi ügyben, annál is inkább, mert a
kísértés-kormányok sem tettek.

Ujabb elfogató parancsokat adtak ki Károlyi Mihály és emigránstársai ellen.

Budapest, január 14. A budapesti törvényszék
újabb elfogatóparancsokat és körözéseket
adott ki az emigráció vezetői ellen. Az elfogató-
parancsok és körözések a következő személyek
ellen szólnak:

Gróf Károlyi Mihály, dr. Kunffy Zsigmond, Lind-
ner Béla, Garbay Sándor, Gábor Andor, Göndör

Ferenc, Halmi József, Hock János, Lemberg Ernő,
Major József, dr. Rónay Zoltán, Schwartz Richárd,
dr. Szende Béla, Vértess Marcell, dr. Zilahy László,
továbbá még néhány személy ellen.

Valamennyiük ellen a magyar nemzet és a ma-
gyar állam megbecsülése ellen irányuló büntett
miatt adták ki az újabb elfogatóparancsokat.

Az új esztendő első napján ex-lexbe került a város.

A kormány még mindig nem hagyta jóvá az idei költségvetést.

(A Délmagyarország munkatársától.) Keve-
sen tudják, hogy Szeged város az új esztendő
első napján szabályszerű ex-lexbe került, a
tanács jogerős, kormányhatóságilag jóvá nem
hagyott költségvetés nélkül utalványozza a ki-
adásokat és hajtja be a városi jövedelmeket,
fizeti a tisztviselőket, a munkásokat, egyen-
liti ki a számlákat, szedi az adókat, a hely-
pénzt, a hidpénzt, a földbérletet.

Ez az ex-lex azonban nem veszedelmes és
annak, hogy belekerült a város, nem a városi
hatóság az oka, hanem a kormány, amely
viszont jóelőre gondoskodott arról, hogy a
város hatóságának minden körülmények kö-
zött legyen törvényes felhatalmazása az utal-
ványozásra és a városi jövedelmek behaj-
tására.

Mint ismeretes, a múlt év elején nagyon szí-
goru hangú kormányrendelet jelent meg,
amely arra kötelezte a városokat, hogy ház-
tartásuk költségvetését legkésőbb november el-
sejéig tárgyalassák le a közgyűléssel és ter-
jesszék fel jóváhagyás végett a belügyminisz-
terhez. Ez a rendelet kimondotta azt is, hogy
a kormány a jövőben nem tűri, hogy a váro-
sok jóváhagyott költségvetés nélkül gazdál-
kodjanak és a költségvetéseket éppen azért
kell felterjeszteni az év tizedik hónapjának

végéig, hogy az illetékes minisztériumok még
december harmincegyediké előtt letárgyalhas-
sák és visszaküldhessék.

Szeged hatósága ezt a kormányrendeletet,
amely azért hagyott kibuvót az esetleges kor-
mányhatósági késedelmek számára is, ameny-
nyiben kimondotta, hogy abban az esetben,
ha december utolsó napjáig mégsem történe
meg a jóváhagyás, hát a városok az előző
évi költségvetés alapján élhetnek tovább, a
legszigorúbban és a legpontosabban végrehaj-
totta. Első volt az összes városok közül, amely
felterjesztette az 1928. évi költségvetését és ezt
a költségvetést úgy a pénzügy-, mint a belügy-
miniszter legelőször tárgyalta le. Mint ismer-
etes, a költségvetés néhány tételét a minisz-
tériumi tárgyalások során megváltoztatták. A
leglényegesebb változtatás a községi pótdó
körüli történt. A belügyminiszter ugyanis a
városi kiadások redukálásával az ötven száza-
lékos pótdó négy százalékkal negyvenhat
százalékra redukálta.

Amikor a város képviselői a költségvetés
minisztériumi letárgyalása után december első
felében hazajöttek Szegedre, meg voltak szen-
tül győződve arról, hogy a megváltoztatott
költségvetés a szabályszerű jóváhagyással
együtt néhány napon belül leérkezik Szegedre.

Elmult azonban az esztendő, sőt eltelt már
az új esztendőből is két hét, de a költségvetés
csak nem érkezett le. Így került január első
napján ex-lexbe a város, amely az összes
városok közül legelőször terjesztette fel költ-
ségvetését. A tanács a szigorúan siettető kor-
mányrendelet kibuvóját használja most fel a
város pénzügyeinek további intézésére: a múlt
évi költségvetés alapján utalványozza a kiadá-
sokat és szedi be a jövedelmeket.

Létay altábornagy meghalt.

(Budapesti tudósítónk telefonjelenlése.)
Tegnap éjjel Baross-uccai lakásában nyírjési
Létay Gyula ny. altábornagy 63 éves korában
fölbőlte magát, mert elviselhetetlennek találta
az életet. Anyagi gondjai nem voltak, ideget
mondták fel a szolgálatot.

Az altábornagy eszméletlenül feküdt a
Rókus-kórházban és szombat este anélkül,
hogy egyetlen percére is visszanyerte volna
eszméletét, meghalt.

Ujabb fordulat Erdélyi Béla bűnügyében.

Fischhof Gyula irásszakértő véleménye.

Budapest, január 14. Az Erdélyi Béla-féle bűn-
ügyben ma új fordulat következett be. A váltó-
hamisítási ügyekben legutóbb Fischhof Gyulát,
az általánosan ismert, kiváló tudású szegedi írás-
szakértőt bízták meg a hamis aláírások megvizs-
gálásával. Fischhof hosszas munka után megál-
lapította, hogy a kérdéses váltókra Erdélyi nevét
nem Forgács Anna, hanem Filó József magán-
hivatalnok hamisította rá. A szakértői vélemény
olyan adatokat produkált, hogy ennek alapján
Filót szombaton ismét letartóztatták.

Az anya törrel megölte gyermekét és öngyilkos lett.

Prága, január 14. Chider Anna, postaaltiszt fe-
lesége, aki férjétől válófélben volt, nyilván anyagi
okokból, 9 éves kislányát és 2 éves fiát törrel
megölte, azután saját nyakát vágta el. Mikor a
borzalmas tettet felfedezték, már mindhárman ha-
lottak voltak.

Ferravin chinavaszor vérszegénységnek és
lábbadozóknak a leg-
jobb. Kapható LIPSCITZ „Megváltó” gyógyszerárban
Szeged, Kelemen uca 11. szám. Főposta mellett. 62

VÉRTESI cipőszalonját az új Cson-
grádi-palotába, Horváth
Mihály uca helyébe át.

Datolyakompót filozófiával

Írta: Móra Ferenc.

Mióta a multkor elpanaszoltam egyik tárcám-
ban, hogy minálunk a vendég szájaért csinálják a
befőttest s nekem meg kell betegednem, ha privá-
tin is hozzá akarok jutni, azóta vagy tíz kompótos
csomagot hozott a posta. Áldja meg az Isten a jó-
tét lelkeket, akik megszántak s adjon nekik jó-
vőre őszibarackot még a körte helyett is!

Azonban szegény Heiñót is akkor hordták már
a tenyerükön az asszonyok, mikor nem sok örö-
me telt benne s én is ilyen formán jártam a be-
főtsteimmal. Mind akkor érkeztek, mikor én oda-
csavarogtam valahol s hazulról csak a kísé-
releveleket küldték utánam, a kész műkritikával.
Én már nem tehetek mást, minthogy jóváha-
gyom azt, elméleti alapon. Részletesebb beszám-
olót csak a datolyakompótról kell írnom, ame-
lyet Alexandriából küldött nekem, sohse látott
kedves ismerősöm, R. Klára hanum.

Hát ennek a kompótnak a receptjét bizonyo-
san az Ezeregyéjszakának valami nálunk ismer-
etlen kiadásából irhatta ki ez a drága hanum.
Volt abban szirup, nádméz, rózsalekvár, narancsíz,
szerecsendió, szegfűszeg, manna, sőt még hámo-
zott datolya is. Persze ezt én csak hallomásból
tudom, mert mire hazaértem, a kompót elfogyott
s csak a Klára hanum levelét kézbesítették ne-
kem s abból csak a Szaid filozófiáját szűr-
csöl-

hettem, amiből, ime, közhaszonra is adok egy
kis kóstolót.

Ez a Szaid az az arab szolga, akivel nekem
a kompótot készítették. Tizenhét éves suhanc, de
korához képest több a bölcsessége, mint ideát
néhány akadémiкусnak. Mig az édességeket pan-
csolta a konyhán, addig a szíve keserűségét is
kiöntötte, szerencsére nem a datolyás lábasba. Az
urnőjének panaszolta el, hogy milyen kevésen
mulik most az ő boldogsága.

— Mennyin mulik Szaid?

— Mindössze negyvenegy fonton, Hanum. Ha
volna huszonegy fontom, azon kiválthatnám ma-
gam a katonaságtól is, ha volna még husz fon-
tom, azon megházasodhatnék. Ennyiért kínálnak
most nekem egy tisztességes hajadont, el is ven-
ném, mert azt hallom, szép lány.

— Husz fontért szép lányt, Szaid? — csodálko-
zik el az urnő.

Szaid bevallja, hogy van egy kis hiba is. A
lány már nem épen fiatal, kis hijján tizenöt esz-
tendő. De hát épen azért adják olyan olcsóért.
Rendes koru, tizenegy-tizenkétéves lányra nem is
gondolhat olyan szegény legény, mint ő.

— No, én okosabb embernek gondoltalak Szaid,
— pirongatja a hanum a derék ifjut. Hát mért vá-
lasztod a két rossz közül a nagyobbát? Nem jobb
katonának állni, mint megházasodni?

— Nem, urnőm, — nyitja sarokra lelke ajtaját
a datolyát hámozó szaracén. — Hiszen épen a
katonaság miatt szeretnék idelekorán megháza-

sodni. Ha a próféta rám nézne, akkor három év
alatt lenne vagy négy gyermekem s mire sor alá
kerülnék, féláron kiválthatnám magam az ördög-
bőrből.

(A barbárok ördögborneket hívják azt, aminek a
civilizált világban angyalbőr a neve.)

Szaiddal szemben tovább kísérletezik a jószi-
vű urnő. Hátha mégis csak meg lehetne menteni
szegény veszendő lelkét a családi örömeiktől.

— Bolond vagy te, legény. Látod, ha katoná-
nál, ingyen kapnál enni, inni, szép ruhában jár-
nál, cigarróval is ellátnának s olyan jó dolgod
lenne, hogy még akkor is táncolnál, mikor nem
akarsz.

— Jó, jó, — mondja Szaid és ráfogja a datolya-
hámozó kést a torkára. — De mikor háború van,
akkor a katonának meg kell halni. Már pedig ne-
kem vigyáznom kell magamra, mert a mi csalá-
dunkban én vagyok az etfa. Etfa annyit tesz, mint
világosság. Az egyetlen fiú az arab családban, az
az etfa, a szemfény. Szaid nagyon szépen vi-
lágíthat otthon, tekintve, hogy Allah csokoládé-
színű bőrből öltöztette.

— Te számár, hiszen most nincs háború —
neveti el magát a gazdasszonya.

Szaid erre leteszi az öléből a félgyártmány-stá-
diumu datolyakompót és kifejti a maga hábo-
ru elméletét.

— Azt meg lehet mondani előre, urnőm, hogy
esőt mond-e a gyöngytyúk, vagy jó időt. Olyan